

ת"ד 3446/09 - מדינת ישראל נגד עזיאל-חי חן

בית משפט השלום לטעבורה בירושלים

22 דצמבר 2016

ת"ד 14-09-3446 מדינת ישראל נ' חן

לפני כבוד הסגן נשיא יהושע צימרמן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

عزيزאל-חי חן

הנאשם

גור דין

1. הנאשם הורשע בכך שבעת פניו שמאלה בצומת, לא נתן זכות קדימה לרכב אופנו אשר נסע בנתיב הנגדי, ממול לכיוון נסיעת הנאשם, וגרם לתאונת דרכים שתוצאותיה חבלה של ממש לרכב האופנו.

2. הנאשם כפר באשמו, בתק נשמעו הראיות, ובסיומו של דבר בית המשפט לא קיבל את טענות ההגנה והרשיע את הנאשם בעבירות שייחסו לו בכתב האישום. הצדדים טענו לעונש, התביעה עטרה להטלתASAר בפועל,ASAר על תנאי, פסילת ראשון נהיגה לתקופה של 3 שנים פסילה על תנאי וקנס. הסגנור בטיעונו לעונש התקיים לנסיבותיו הרפואיות של רוכב האופנו ולתרומתו לקרות התאונה וביקש כי בית המשפט לא יחמיר בעונשו של הנאשם. הנאשם מסר אף הוא את דבריו לבית המשפט, תאר את קשייו הרפואיים מזה שנים רבות וביקש כי בית המשפט ידונו אותו במידת הרחמים.

3. במסגרת שמיית הראיות העיד רוכב האופנו ותאר את מצבו הרפואי המורכב כתוצאה מההתאונה ובעקבותיה, ולבית המשפט הוגשوا מסמכים רפואיים המעידים על החבלות שנגרמו לו.UPIי הסגנור טענות ורבות לעניין זה. CIDOU אין בית המשפט לטעבורה דין בהיבטים הנזקיים/אזורחים של התאונה ולפיכך אין בית המשפט נכנס לעובי הקורה בסוגיה זו, יחד עם זאת בית המשפט מתרשם כי מדובר בחבלות משמעותית ביותר.

4. עוד טוען הסגנור כי לנוג האופנו רשלנות תורמת לנוכח העובדה כי נסע בנתיב השמאלי ולא בנתיב הימני. הסגנור לא חקר את רוכב האופנו בעניין זה. אף אם קיבל את הטענה העובדתית, ولو מחמת הספק,Robeh המוחלט של האחריות לקרות התאונה רובץ לפתחו של הנאשם כפי שפורט בהכרעת הדיון ولكن לסוגיה זו אין השפעה מכרעת על העונשה שתוטל על הנאשם.

5. התביעה עטרה בין היתר להטלתASAר בפועל. הטלתASAר בפועל במקרי רשלנות שמורה בדרך כלל לתאונות דרכים אשר בעטיין קופדו חי אדם. אמנם במדיניות העונשה הנהוגת, גוזר לעיתים דינו של נאשם לASAר בפועל אף בתיקים שאין בהם גרם מוות ברשלנות, וזאת כאשר מדובר בתאונת דרכים שתוצאותיה קשות במיוחד וברף רשלנות

גבוה, ואולם לנוכח תוכנות התאונה ובשילוב רמת הרשלנות לא מצאתי כי במקרה זה העונשה הולמת כוללת מאסר בפועל.

6. ובאשר לתקופת פסילת ראשון הנהיגה הצדדים לא הרחיבו בעניין זה. הטענה צינה קצרות כי עותרת להטלת 3 שנות פסילה ואילו הסגנון טען כללית כי אין להחמיר עם הנאים. מתחם העונשה מתייחס לפסילה לתקופה של חודשים מספר ועד שנים הכל בהתאם לנסיבות התאונה ולרמת הרשלנות, מכאן עולה כי לנוכח תוכנות התאונה החמורים העונש הולם הינו פסילת ראשון הנהיגה לתקופה ממושכת. יחד עם זאת, כהוראת סעיף 40יא לחוק העונשין, יש לתת את הדעת לניסיונות שאין כרוכות בעבירה ובהתאם הניסיונות האישיות של הנאשם והפגיעה של העונש, לרבות גילו. בית המשפט אשר שמע את הנאשם בעניין זה מתרשם כי אכן נסיבותיו הרפואיות של הנאשם מורכבות, והוצגו אישורים רפואיים ואף עדות נכה.

7. לשם בחינת העונש הולם בטור מתחם העונשה יש לתת את הדעת אף לעברו התעבורתי, כהוראת סעיף 40יא(11) לחוק העונשין. בית המשפט הוגש גלויו התעבורתי ממנו עולה כי הנאשם מחזיק בראשון נהיגה משנת 1978 - קרוב ל 40 שנה, לחובתו 9 הרשעות תעבורתיות, רובן בעבירות מסווג ברירה משפט, והרשעתו الأخيرة של הנאשם הינה משנת 2010, כל זאת ימודד לזכותו. יחד עם זאת יש לתת את הדעת לכך שההרשעה الأخيرة, בה מדובר לעיל, אף היא בגין גרים תאונת דרכים.

8. כמו כן יש לחתה בחשבון את העובדה כי מדובר בתאונת דרכים אשר אקרה לפני כשנתיים וחצי, ולחלווף הזמן כהוראת סעיף 40יא (10)ישנו משקל בקביעת העונש המתאים.

לנוכח כל האמור ובאיוזן השיקולים לחומרא ולקולא אני דין את הנאשם לעונשים הבאים:

1. פסילת ראשון הנהיגתו לתקופה של 14 חודשים.

2. פסילת ראשון הנהיגתו לתקופה של 7 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

3. תשלום קנס בסך של 1500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורה.

4. מאסר לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים אם יעבור עבירה של גרים תאונת דרכים שתוצאותיה חבלה של ממש.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, כ"ב כסלו תשע"ז, 22 דצמבר 2016, במעמד הנוכחים